

drejer sig om. Mange elsker at gå en tur i skoven, mange elsker at komme ud i det grønne, og undersøgelser viser, at det er godt både for sundhed og helbred, og det giver en øget livskvalitet.

Jeg er derfor glad for, at regeringen for alvor prioriterer det her område, og at der er afsat 1 mia. kr. til forbedring af forholdene på miljøområdet, og at de 700 mio. kr. nu anvendes til naturprojekter.

Men det er jo ikke det eneste. Naturen er også en opgave for alle. Det at udvikle naturen er et samarbejde mellem de mennesker, der dagligt udnytter den, der bruger den til friluftsliv, men også dem, der bor i området og driver deres erhverv, og dermed har lodsejerinteresser.

Det at gøre noget for naturen er alles opgave, det er ikke et statsligt ansvar, det er ikke et amtsligt ansvar, ikke et kommunalt ansvar, det er et ansvar for alle, det er en del af det personlige ansvar.

For mig er det lige så vigtigt at bruge penge og ressourcer på natur som at bruge penge på velfærd. Et rigt samfund som vores skal have råd til at bruge penge på at forbedre naturen og stille de bedste rammer og muligheder til rådighed for befolkningen. Man kan spørge hvorfor, og svaret er jo, at naturen er grundlaget for vores liv, og vi er afhængige af den.

For os Konservative er det også vigtigt, fordi det er en del af generationskontrakten. Vi har en pligt til at aflevere naturen i en bedre tilstand end den, vi modtager den i. Vi skal hele tiden sørge for, at den natur, vores børn kommer til at opleve, er bedre, rigere og mere mangfoldig end den, vi selv fik, og at den udnyttes på en bæredygtig måde.

Naturpolitik er ikke en kortsigtet sag, men det er noget, hvor man på lang sigt må lave brede løsninger og involvere alle parter.

Og det virker jo. Den naturpolitik, der har været ført, fører til, at mange arter i dag har store ynglesucces, og enhver kan jo gå sig en tur i naturen. Hvem havde troet, at et besøg ved Skjern Å f.eks. viser en skestork, der kommer flyvende hen over forsamlingen, eller hvem havde troet, at det nu er lykkedes havørnen at få ynglesucces på Sjælland?

Kl. 11.15

Fremgang kan man se for kronhjort, odder, de udsatte bævere, fiskeørn, ravn, sortspætte og mange andre arter, som vi i hverdagen kan glæde os over. Men der er også arter, som har det lidt dårligere, bekkasin, agerhøne, tingsmed, vi-

be, brushane og kobbersnepe, alle fugle, som er knyttet til de våde arealer.

Hvad er det, der sker? Jamen det er således, at industri, byer og landbrugets belastning i naturen er blevet reduceret, og derved bliver der mulighed for, at disse arter genfinder deres levesteder, og at man får en større artsvariation, og det er jo en af de ting, det går ud på.

Det er meget vigtigt, når man laver et naturprojekt, at man har en lokal involvering, og at folk føler et engagement, ligesom vi med nationalparkerne har nedsat pilotprojekter, som engagerer de lokale. Skal man lave en sti, eller skal der ske en genopretning af en mose, er det vigtigt, at både brugerne, og ejerne bliver involveret.

Vigtige initiativer bliver jo vandrammedirektiv og habitatdirektiv, som sammen med beskyttelse af drikkevand og meget andet vil betyde, at indsatsen i den danske natur vil fortsætte, således at det, vi ser, er en øget og en styrket indsats. Indsatsen skal naturligvis være målrettet og præcis, men den skal også omfatte den brede danske natur – altså ikke være kilet ned i Natura 2000 – og fredede områder, hvor store botaniske herligheder med orkideer og andre ting også skal tilgodeses og beskyttes.

Jeg synes, at debatten i dag viser, at nogle er fristet til overbud og til at sige: Jamen altså, vi kan gøre det meget bedre, vi kan afsætte mange flere penge. Jeg har hørt et ønske om en stor masterplan for udvikling af dansk natur. Der gennemføres store korridorprojekter, som går hen over de bølgende kornmarker, som ikke længere skal være bølgende kornmarker, men måske skal omdannes til skov og krat eller mose, og alt det synes jeg er lige lovlig meget, forstået på den måde at kun gennem en udvikling, som har et lokalt engagement, skabes der en mulighed. Vi har jo allerede instrumenter med hensyn til drikkevand, fredninger af skovområder og Natura 2000. Alt sammen medvirker til beskyttelse.

Det er sådan, at denne redegørelse indeholder en række initiativer. Jeg nævnte de 700 mio. kr. til naturgenopretning, og der er Gudenåen, Odense Fjord og f.eks. også åmosen områder, som man vil tage fat på. Jeg er glad for, at man har både den store miljøpolitik for global opvarmning, import af ulovligt tømmer osv., og også den lille med planlægning for konkrete områder.

Jeg synes, at loven om nationalparker, som kommer senere i denne samling, er et meget vigtigt instrument, og vi har jo nævnt et antal på en,